

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203608
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718203608.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a Miriam Boborovej Sninskej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: U. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX K., občan SR, o zaplatenie 3.244,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 19Csp/145/2018-128 zo dňa 29.marca 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 19Csp/145/2018-128 zo dňa 29.marca 2019 v napadnutej druhej výrokovej vete potvrdzuje.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou konanie v časti o zaplatenie sumy 200,72 eur s príslušenstvom zastavil. Druhou výrokovou vetou vo zvyšnej časti žalobu zamietol a tretou výrokovou vetou rozhodol, že žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení uviedol, že predchodca žalobcu X., a.s., sa žalobou doručenou súdu dňa 12.6.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.244,34 eur s úrokom z omeškania, náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia na tom skutkovom základe, že predchodca spoločnosti X., a.s., spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 15.1.2015 Zmluvu o pôžičke ev.č. XXXXXXX na základe ktorej poskytla spoločnosť Consumer FH žalovanému pôžičku vo výške 3.600,-eur Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 107,43 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6.645,80 eur. Do podania žaloby uhradil žalovaný sumu 922,43 eur. Nakoľko žalovaný neuhradil dlžné splátky ani v dodatočne poskytnutej lehote, spoločnosť Consumer FH dňa 19.08.2015 úver zosplatnila, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.8.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu, uplatnil si však náklady vo výške 60,72 eur, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky.

3. Dňa 23.9.2019 sa konalo vo veci pojednávanie v neprítomnosti žalobcu. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že uzavrel predmetnú zmluvu o pôžičke cez internet, pričom v tom čase bol v O.. Pôžičku prestal plniť riadne a včas a úhrady, ktoré uvádza žalobca, či už v žalobe alebo v podaní zo dňa 28.3.2019 sú správne. V čase, kedy mal byť úver zosplatnený bol v O., poštu si nepreberal, preto sa žalobcovi zrejme vracala pošta ako neprebratá v odbernej lehote. Vzniesol námietku premlčania a poukázal na to, že predmetný nárok je v podstate úžerou, preto žiada, aby súd aplikoval ustanovenia Občianskeho

zákonníka v jeho prospech a aby súd vykonal súdnu kontrolu a posúdil zmluvu o pôžičke z hľadiska úžery. Žalobu žiadal zamietnuť v celom rozsahu.

4. V podaní doručenom súdu dňa 28.3.2019 oznámil žalobca, že berie žalobu späť v časti o zaplatenie 140,--eur a v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov v sume 60,72 eur a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Súd potom v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP konanie na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil.

5. Ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný vzniesol námietku premlčania celého žalobného nároku, musel sa súd prednostne vysporiadať s touto námietkou premlčania. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, a preto vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Ďalej uviedol, že žalobca listinným dôkazom - Oznamenie o zosplatnení (č. I. 22) odkazuje, pokiaľ ide o výzvu na zaplatenie dlžných splátok a upozornenie na možnosť zosplatnenia pôžičky na predžalobnú upomienku. Z listinného dôkazu Predžalobná upomienka (č. I. 23) vyplýva, že spoločnosť Consumer FH upozornila žalovaného na možnosť zosplatnenia pôžičky (úveru), ak v lehote do 5.8.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 4/2015. Podľa Zmluvy o pôžičke, čl. IV. tejto zmluvy, boli splátky splatné vždy do 20-teho dňa v mesiaci, teda predmetná splátka 4/2015 bola splatná 20.04.2015 (v tejto súvislosti súd poznamenáva, že žalovaný sa v zmysle Prehľadu splátok a úhrad dostal do omeškania už so zaplatením druhej splátky, splatnej 20.03.2015). Oprávnenie spoločnosti Consumer FH zosplatiť pôžičku vyplýva z bodu 12.2 Zmluvy o pôžičke, v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka tak odo dňa splatnosti splátky 4/2015, dňa 20.4.2015 začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorej koniec pripadol v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka na 20.04.2018. Žaloba bola podaná na súd až dňa 12.6.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby a keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, nemohol súd nárok žalobcovi priznať.

6. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.9.2017 s tým, že totožné závery vyplývajú aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 25Co/668/2015 zo dňa 5.4.2017 a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19Co/211/2016 zo dňa 13.10.2016.

7. Súd bol zároveň toho názoru, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah, ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, kedy došlo k omeškaniu zo splnením dlhu. V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/157/2009 zo dňa 29.6.2010, ktorý dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, keď sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku, a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. V tejto súvislosti poukázal aj na ďalšie rozhodnutia súdov, ktoré dospeli k rovnakým záverom.

8. K trovám konania súd uviedol, že žalovanému by bolo možné pričítať len zavinenie zastavenia v časti o zaplatenie 100,--eur, a to z dôvodu čiastkových úhrad po podaní žaloby, konkrétne dňa 11.7.2018 v sume 200,--eur, dňa 13.8.2018 v sume 20,--eur, dňa 19.9.2018 v sume 20,--eur, dňa 11.10.2018 v sume 20,--eur, dňa 12.11.2018 v sume 20,--eur (súd poznamenal, že nie je pravdivé tvrdenie, že žalovaný vykonal po podaní žaloby úhrady až v sume 140,--eur). V ostatnej časti mal úspech žalovaný a teda žalobca mal v spore úspech len 3,08 % a žalovaný 96,92 %. Žalovanému by mal byť v zmysle § 255 CSP priznaný nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania. Na pojednávaní ich náhradu ani nepožadoval. Nakoľko však žalovanému preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli, nebol právne zastúpený, nezúčastnil sa ani pojednávania, súd mu v zmysle § 257 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018, podľa ktorého „ Ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov nepriznáva.“

9. Proti výroku II. a III. rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že právny názor súdu prvej inštancie ohľadne začatia plynutia premlčacej doby je nesprávny. Ak by správne právne posúdil premlčanie pohľadávky podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatnenie celého úveru, t. j. premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu, t.j. dňa 12.6.2018 mohli podliehať splátky splatné od 20.4.2015 do 20.5.2015, ktoré však žalovaný zaplatil pred podaním žaloby, čo žalobca preukazuje predloženým prehľadom splátok a úhrad. Premlčanie zosplatneného celého úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.4.2015 a nasl.) by posúdil podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Správne by tiež súd zistil, že nepremičané sú splátky splatné dňa 20.6.2015 a 20.7.2015 a zosplatnená časť úveru. K zosplatneniu pohľadávky došlo dňa listom zo dňa 26.8.2015, kedy bol zosplatnený celý úver ku dňu 19.8.2015 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.7.2015, t. j. splátky bezprostredne predchádzajúcej zosplatneniu úveru. Žaloba bola na súde podaná dňa 12.6.2018, teda nezaplatená úverová zmluva splatná dňa 20.6.2015 a časť zosplatneného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.7.2015 premlčaná nie je, keďže nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá pre predčasne zosplatnenú časť úveru začala v zmysle § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka plynúť od 21.7.2015. Podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, ak pre nesplnenie niektorej splátky dôjde k zosplatneniu celého dlhu, začína premlčacia doba plynúť od zročnosti nesplnenej splátky. Keďže právny predchodca žalobcu nešpecifikoval pre neuhradenie ktorej splátky zosplatnil pohľadávku, poslednou nesplnenou splátkou predchádzajúcou zosplatneniu bola splátka splatná dňa 20.07.2015. Od jej zročnosti začala plynúť premlčacia doba podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že stotožniť začatie plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka so splnením jednej z podmienok pre zosplatnenie pohľadávky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. určiť ako začiatok jej plynutia splatnosť prvej splátky v rade troch mesačných splátok je nesprávne. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/44/2018-110, ako aj Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 17Co/228/2016-74, ktoré totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci označili za neprípustné. Ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo/456/2006, podľa ktorého k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým, ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo/426/2005, podľa ktorého splatnosť celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nastáva až okamžikom, kedy veriteľ dlžníka o jej zaplatenie požiadal, nie okamžikom, keď tak v súlade so zmluvným dojednaním urobiť mohol.

10. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.043,62 eur spolu s úrokom z omeškania a náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnej výške.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje po všetkých stránkach za správne a navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, preto prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP). Rozsudok v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP odvolací súd verejne vyhlásil, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

13. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 12.6.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.244,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 15.9.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že predchodca spoločnosti X., a.s., spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 15.1.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytla spoločnosť Consumer

Finance Holding žalovanému pôžičku vo výške 3.600,--eur. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v 60tich mesačných splátkach po 107,43 eur do celkovej sumy pôžičky vo výške 6.645,80 eur. Do podania žaloby uhradil sumu 922,43 eur. Žalobca poukázal na čl. 12.2 zmluvných podmienok, ktorý umožňuje žalobcovi právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 v § 565 Občianskeho zákonníka. Dňa 27.6.2015 listom - Predžalobnou upomienkou vyzval žalobca žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. V predžalobnej upomienke žalobca žiadal žalovaného o uhradenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 406,94 eur do 5.8.2015 s tým, že ak k tomuto dátumu nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 4/2015 bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., oprávnená úver zosplatiť. Žalovanému sa predžalobnú upomienku nepodarilo doručiť, zásielka sa vrátila právnomu predchodcovi žalobcu dňa 6.7.2015 s oznámením adresát neznámy. Následne právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 26.8.2015, v ktorom oznámil žalovanému, že v predžalobnej upomienke spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., vyzvala na doplatenie splatných splátok a zároveň upozornila žalovaného na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Vzhľadom na to, že žalovaný dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, spoločnosť Consumer Finance Holding oznámila žalovanému, že jeho dlh z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Žalobca zároveň k žalobe predložil aj prehľad splátok a úhrad, zmluvu o poskytnutí pôžičky, predžalobnú upomienku, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

14. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd zistil, že žalovaný na pojednávaní vzniesol námietku premlčania celého nároku žalobcu.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dnu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským a zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou. S týmto názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil.

21. Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh.

22. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na

skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.

23. Odvolací súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde.

24. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu v odvolaní, že splátky splatné dňa 20.4.2015 a 20.5.2015 žalovaný zaplatil pred podaním žaloby, čo žalobca mal preukazovať predloženým prehľadom splátok a úhrad, ktorá skutočnosť z obsahu spisu nevyplýva, keď v čiastočnom späťvzati žaloby žalobca len oznamuje súdu, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 140,--eur s tým, že špecifikuje jednotlivé platby a dátumy, kedy boli tieto sumy uhradené a nestotožnil sa ani s tvrdením žalobcu, že jeho právny predchodca nešpecifikoval pre neuhradenie ktorej splátky zosplatiť pohľadávku, keď poslednou nespĺnenou splátkou predchádzajúcou zosplateniu bola splátka splatná dňa 20.7.2015. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na predžalobnú upomienku, v ktorej samotný predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ak do 5.8.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 4/2015, tak bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na prehľad splátok a úhrad, ktoré predložil žalobca, podľa ktorého prehľadu žalovaný uhradil splátku vo výške 107,43 eur naposledy dňa 16.2.2015, splátku s dátumom 20.2.2015, 20.3.2015, 20.4.2015, 20.5.2015 neuhradil, dňa 15.6.2015 uhradil 50,--eur. Neuhradil splátku 20.6.2015, 15.7.2015 uhradil 50,--eur, neuhradil ani splátku dňa 20.7.2015.

25. Odvolací súd mal za to, že predčasnú splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu pre nespĺnenie splátky splatnej dňa 20.4.2015, teda splátky splatnej v mesiaci 4/2015, čo vyplýva z predžalobnej upomienky. To znamená, že premlčacia doba začala v zmysle § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa splatnosti tejto splátky, t.j. dňom 20.4.2015 a uplynula dňa 20.4.2018. Keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 12.6.2018 a žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu zamietol, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

26. Aj keď žalobca v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva aj proti výroku III. rozsudku, odvolací súd poukazuje na ust. § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Tretím výrokom okresný súd rozhodol, že žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania nepriznáva, teda týmto výrokom nebolo rozhodnuté v neprospech žalobcu a nebola mu týmto výrokom spôsobená žiadna ujma. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie žalobcu proti výroku III. rozsudku okresného súdu neprejednával.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

28. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).